Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 367/2006,**

annettu 27 päivänä helmikuuta 2006,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa asetuksen (EY) N:o 2026/97 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

(EUVL L 68, 8.3.2006, s. 15)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1288/2006, annettu 25 päivänä elokuuta 2006	L 236	1	31.8.2006
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1124/2007, annettu 28 päivänä syyskuuta 2007	L 255	1	29.9.2007

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 367/2006,

annettu 27 päivänä helmikuuta 2006,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa asetuksen (EY) N:o 2026/97 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]), jäljempänä ”perusasetus”, ja erityisesti sen 18 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoaantavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. SAMAA TUOTETTA KOSKEVAT VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET JA PÄÄTTYNEET TUTKIMUKSET

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2597/1999 ([2]) käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90 kuuluvan Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa, jäljempänä ”lopulliset tasoitustoimenpiteet”. Toimenpiteet olivat tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovellettava 3,8–19,1 prosentin arvotulli ja muiden yritysten tuonnissa sovellettava 19,1 prosentin jäännöstulli.

(2) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1676/2001 ([3]) käyttöön lopulliset polkumyyntitullit Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa. Toimenpiteet olivat Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa sovellettava 0–62,6 prosentin arvotulli, jäljempänä ”lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet”, lukuun ottamatta niiden viiden intialaisen yrityksen – Ester Industries Limited, jäljempänä ”Ester”, Flex Industries Limited, jäljempänä ”Flex”, Garware Polyester Limited, jäljempänä ”Garware”, MTZ Polyesters Limited, jäljempänä ”MTZ”, ja Polyplex Corporation Limited, jäljempänä ”Polyplex”, – tuontia, joiden sitoumukset hyväksyttiin komission päätöksellä 2001/645/EY ([4]).

(3) Huomattakoon, että yritys, joka tunnettiin aiemmin nimellä MTZ Polyesters Limited, on muuttanut nimensä. Sen uusi nimi on MTZ Polyfilms Limited. Tämä nimenmuutos ei vaikuta mitenkään asetuksen (EY) N:o 2597/1999 päätelmiin eikä yrityksen oikeuteen hyötyä yksilöllisestä tullista, jota siihen sovellettiin ennen nimenmuutosta. Komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*17 päivänä helmikuuta 2005 ilmoituksen MTZ:n nimenmuutoksesta ([5]). Lisäksi on syytä huomata, että MTZ:n osoite on muuttunut 1 päivästä heinäkuuta 2005, mutta yrityksen

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).
([2]) EYVL L 316, 10.12.1999, s. 1.
([3]) EYVL L 227, 23.8.2001, s. 1.
([4]) EYVL L 227, 23.8.2001, s. 56.
([5]) EUVL C 40, 17.2.2005, s. 8.

▼B

omistajuus, rakenne ja toiminta pysyvät ennallaan. Yrityksen osoitetiedot olisi tästä syystä muutettava.

(4) Neuvosto ulotti asetuksilla (EY) N:o 1975/2004 ([1]) ja (EY) N:o 1976/2004 ([2]) Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa sovellettavat lopulliset tasoitustoimenpiteet ja polkumyynnin vastaiset toimenpiteet koskemaan saman tuotteen tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel.

(5) Komissio pani 28 päivänä kesäkuuta 2002 vireille perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti osittaisen välivaiheen tarkastelun ([3]), joka koski ainoastaan lopullisten tasoitustoimenpiteiden muotoa ja erityisesti yhden intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen hyväksyttävyyttä. Tutkimus on saatettu päätökseen neuvoston asetuksella (EY) N:o 365/2006 ([4]).

(6) Komissio pani 22 päivänä marraskuuta 2003 vireille osittaisen välivaiheen tarkastelun ([5]), joka koski ainoastaan lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muotoa. Tutkimus saatettiin päätökseen neuvoston asetuksella (EY) N:o 365/2006.

(7) Komissio pani 4 päivänä tammikuuta 2005 vireille osittaisen välivaiheen tarkastelun ([6]), joka koski ainoastaan lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tasoa. Tutkimus saatettiin päätökseen neuvoston asetuksella (EY) N:o 365/2006, jolla muutettiin lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tasoa.

(8) Komissio pani 23 päivänä elokuuta 2005 vireille asetusten (EY) N:o 1975/2004 ja (EY) N:o 1976/2004 tarkastelun ([7]) yhden israelilaisen tuottajan vapauttamista laajennetuista toimenpiteistä koskevan pyynnön osalta. Tutkimus on saatettu päätökseen neuvoston asetuksella (EY) N:o 101/2006.

2. TOIMENPITEIDEN VOIMASSAOLON PÄÄTTYMISTÄ KOSKEVA TARKASTELUPYYNTÖ

(9) Voimassa olevien lopullisten tasoitustoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ([8]) julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti pyynnön neuvoston asetuksen (EY) N:o 2597/1999 voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta seuraavilta samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajilta: DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA ja Toray Plastics Europe, jäljempänä ”pyynnön esittäjät”. Pyynnön esittäjät vastaavat huomattavasta osasta eli tässä tapauksessa yli 50 prosentista polyeteenitereftalaattikalvon koko tuotannosta yhteisössä.

(10) Pyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti tuen ja yhteisön tuotannonalalle tästä aiheutuvan vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

(11) Ennen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 10 artiklan 9 kohdan ja 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille vastaanottaneensa asianmukaisesti asiakirjanäyttöön perustuvan tarkastelua koskevan pyynnön ja kutsui Intian viranomaiset neuvotteluihin tilanteen selkiyttämiseksi valituksen

([1]) EUVL L 342, 18.11.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 101/2006 (EUVL L 17, 21.1.2006, s. 1).
([2]) EUVL L 342, 18.11.2004, s. 8, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 101/2006.
([3]) EYVL C 154, 28.6.2002, s. 2.
([4]) Katso tämän virallisen lehden s. 1.
([5]) EYVL C 281, 22.11.2003, s. 4.
([6]) EUVL C 1, 4.1.2005, s. 5.
([7]) EUVL L 218, 23.8.2005, s. 3.
([8]) EUVL C 62, 11.3.2004, s. 4.

▼B

sisällön osalta ja molempia tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi. Intian viranomaiset eivät kuitenkaan vastanneet neuvottelutarjoukseen.

3. VOIMASSAOLON PÄÄTTYMISTÄ KOSKEVAN TARKASTELUN VIREILLEPANO

(12) Komissio tutki pyynnön esittäjien esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 18 artiklan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio pani vireille *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([1]) neuvoston asetuksen (EY) N: o 2597/1999 mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun.

4. TUTKIMUSAJANJAKSO

(13) Tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2003 ja 30 päivän syyskuuta 2004 välisen ajanjakson, jäljempänä ”tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso” tai ”tutkimusajanjakso”. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2001 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä ”tarkastelujakso”.

5. TUTKIMUKSEN OSAPUOLET

(14) Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjille, muille tiedossa olleille yhteisön tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille, alhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajille, käyttäjille sekä Intian viranomaisille. Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää näkökantansa kirjallisesti. Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.

(15) Koska pyynnössä mainittuja Intiassa toimivia polyeteenitereftalaattikalvon vientiä harjoittavia tuottajia oli ilmeisen paljon, tutkimuksessa oli tarkoitus tarkastelun vireillepanoa koskevan ilmoituksen mukaan käyttää otantamenetelmää perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti. Otannan tarpeellisuudesta päättämiseksi ja tarvittaessa otoksen valitsemiseksi kaikkia vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan ja toimittamaan tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa täsmennetyt perustiedot tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvistä toiminnoista tutkimusajanjaksona. Toimitettujen tietojen perusteella ja yhteistyöhalukkuutensa ilmaisseiden vientiä harjoittavien tuottajien monilukuisuuden vuoksi otanta katsottiin tarpeelliseksi.

(16) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka olivat ilmoittautuneet tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastauksia saatiin neljältä yhteisön tuottajalta, kahdeksalta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä tuojalta/käyttäjältä, yhdeltä alhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajalta ja Intian viranomaisilta.

(17) Kahdeksasta intialaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta valittiin otokseen seuraavat neljä: Ester, Flex, Garware ja Jindal Poly Films Limited, jäljempänä ”Jindal”. Otoksen todettiin perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti sisältävän sellaisen suurimman edustavan polyeteenitereftalaattikalvon tuotannon, myyn-

([1]) EUVL C 306, 10.12.2004, s. 2.

▼B

nin ja yhteisöön viennin määrän, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevan ajan kuluessa.

(18) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([1]), että yrityksen, joka tunnettiin aiemmin nimellä Jindal Polyester Limited, osoite on muuttunut. Tästä syystä yrityksen osoitetiedot olisi muutettava.

(19) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([2]), että yritys, joka tunnettiin aiemmin nimellä Jindal Polyester Limited, on muuttanut nimensä muotoon Jindal Poly Films Limited. Tästä syystä yrityksen nimi olisi muutettava.

(20) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisina voidakseen määrittää tuen ja vahingon, niiden jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä sen, olisiko toimenpiteiden voimassa pitäminen yhteisön edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin:

a) **Yhteisön tuottajat**

— DuPont Teijin Films, Luxemburg ja Middlesbrough, Yhdistynyt kuningaskunta

— Mitsubishi Polyester Film GmbH, Wiesbaden, Saksa

— Nuroll SpA, Pignataro Maggiore, Italia

— Toray Plastics Europe, Miribel, Ranska;

b) **Intian viranomaiset**

— Kauppaministeriö (Ministry of Commerce), New Delhi;

c) **Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat**

— Ester Industries Limited, New Delhi

— Flex Industries Limited, New Delhi

— Garware Polyester Limited, Aurungabad

— Jindal Poly Films Limited, New Delhi;

d) **Tuoja/käyttäjä**

— Coveme SpA, San Lazzaro di Savena, Italia;

e) **Alhaisemman jalostusasteen tavarantoimittaja**

— Oxxynova GmbH, Marl, Saksa.

6. ILMOITTAMINEN

(21) Perusasetuksen 30 artiklan mukaisesti Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan ehdottaa toimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomionsa. Jotkut osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Tämän lisäksi Intian viranomaisille tarjottiin mahdollisuutta perusasetuksen 10 artiklan 11 kohdan mukaiseen kuulemiseen, ja ne hyväksyivät tämän tarjouksen. Kaikki näkökannat ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

(22) Tässä tarkastelussa kyseessä oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 2597/1999 eli CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja

([1]) EUVL C 189, 9.8.2002, s. 34.
([2]) EUVL C 297, 2.12.2004, s. 2.

▼B

ex 3920 62 90 kuuluva Intiasta peräisin oleva polyeteenitereftalaattikalvo, jäljempänä ”tarkasteltavana oleva tuote”.

(23) Tutkimuksessa vahvistettiin alkuperäisen tutkimuksen tavoin, että tarkasteltavana oleva tuote ja Intian kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty polyeteenitereftalaattikalvo samoin kuin yhteisön tuottajien yhteisössä tuottama ja myymä polyeteenitereftalaattikalvo ovat perusasetuksen 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita, koska niiden fyysiset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset ovat olennaisilta osiltaan samat.

C. **TUET**

1. JOHDANTO

(24) Komissio tutki tarkastelupyyntöön sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty vientitukea:

1.1 **Kansalliset järjestelmät**

a) Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme)/ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders)

b) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

c) erityistalousalueiden/vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Special Economic Zones/Export Oriented Units Scheme)

d) tuotantohyödykkeiden vienti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

e) tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (Duty Free Replenishment Certificate)

f) tuloverosta vapauttaminen

g) vientiluotot

— vientiä edeltävä

— viennin jälkeinen

h) pääomapanostus.

(25) Edellä a–e alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä ”ulkomaankauppalaki”. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa (EXIM-policy), joita kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tapauksen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kannalta olennainen asiakirja on 1 päivän huhtikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma, jäljempänä ”EXIM-policy 02–07”. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa Handbook of Procedures – 1 April 2002 to 31 March 2007, Volume I, jäljempänä ”HOP I 2002–2007” ([1]).

([1]) Intian kauppa- ja teollisuusministeriön tiedonanto nro 1/2002-2007, 31.3.2002.

▼B

Myös kyseinen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(26) Luettelon f alakohdassa mainittu järjestelmä eli tuloverosta vapauttamisen järjestelmä perustuu vuoden 1961 tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain annettavalla varainhoitolailla (Finance Act).

(27) Luettelon g alakohdassa mainittu järjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A §:ään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, jäljempänä myös ”RBI”) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.

(28) Luettelon h alakohdassa mainittu järjestelmä on tilapäistuki, jolle ei ole oikeusperustaa Intian lainsäädännössä.

1.2 **Alueelliset järjestelmät**

(29) Komissio tutki tarkastelupyynnössä annettujen tietojen ja komission kyselylomakkeen vastausten perusteella myös eräitä järjestelmiä, joihin väitettiin liittyvän Intian tiettyjen osavaltioiden aluehallintojen tai -viranomaisten myöntämiä tukia.

a) *Uttar Pradeshin osavaltio*

— Järjestelmät perustuvat Uttar Pradeshin osavaltion vuoden 1948 kauppaverolakiin (Trade Tax Act).

b) *Maharashtran osavaltio*

— Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä vuodelta 1993 (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra). Järjestelmä perustuu Maharashtran osavaltion teollisuus-, energia- ja työministeriön päätöslauselmiin.

2. KANSALLISET JÄRJESTELMÄT

2.1 **Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, jäljempänä ”ALS”)/ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, jäljempänä ”ARO”)**

a) *Oikeusperusta*

(30) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on vuosien 2002–2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan (EXIM-policy 2002-2007) kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja sitä täydentävän menetelmäkäsikirjan (HOP I 2002-2007) luvuissa 4.1–4.30.

b) *Tukikelpoisuus*

(31) ALS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin 28 kappaleessa. Ne eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin ALS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista ALS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua ALS-tukea. Pääurakoitsijat, jotka toimittavat tavaraa EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan ALS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta sekä kotimaisia rembursseja ja vastarembursseja koskevien alajärjestelmien yhteydessä.

▼B

c) *Käytännön toteutus*

(32) Ennakkolisenssien myöntämisperusteita voivat olla seuraavat:

i) Tosiasiallinen vienti: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.

ii) Vuotuiset tarpeet: Vuotuisia tarpeita koskevia lisenssejä ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja jalosteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

iii) Välituotetoimitukset: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä tuottaa välituotetta. Se voi tuoda tuotantopanosmateriaaleja tullitta ja saada tähän tarkoitukseen välituotetoimituksiin tarkoitettua ALS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

iv) Vientiin rinnastettava toiminta: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM policy 2002-2007 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

v) Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, ARO): Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkolisenssit vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksia tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan ALS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen. ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullinpalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

vi) Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkolisenssin haltijalle. Ennakkolisenssin haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lisenssiin suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa

▼B

myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan ALS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen.

(33) Otokseen valituista neljästä vientiä harjoittavasta tuottajasta vain yksi käytti ALS-järjestelmää tutkimusajanjaksona. Itse asiassa kyseinen vientiä harjoittava tuottaja käytti kahta, edellä mainittuja alajärjestelmiä i ja ii. Tämä yhteistyössä toiminut viejä selitti päättäneensä lopettaa tuontitullien hyvitysjärjestelmän käytön, vaikka olikin käyttänyt sitä lopullisten tasoitustoimenpiteiden aikana vuonna 1999, ja siirtyä sen sijaan käyttämään ALS-järjestelmää.

(34) Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi lisenssinhaltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoinen, totuudenmukainen ja asianmukainen selvitys lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 2002-2007 -käsikirjan luku 4.30), jäljempänä ”kulutusrekisteri”. Tarkastus todisti, että yritys piti kulutusrekisteriä asianmukaisesti.

(35) Alajärjestelmästä i todettakoon, että Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden (myös vientiin rinnastettavassa toiminnassa) määrästä ja arvosta, ja ne on kirjattu lisenssiin. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lisenssiin. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän niin sanottujen SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna, on olemassa SION-vakionormit, ja ne on julkaistu menetelmäkäsikirjassa HOP I 2002-2007.

(36) Alajärjestelmässä ii, lueteltu edellä kappaleessa 32 (vuotuisia tarpeita koskeva ennakkolisenssijärjestelmä) lisenssissä mainitaan ainoastaan tuonnin tullihelpotusten arvo. Lisenssinhaltijan on pidettävä tuotantopanokset ja tuloksena olevat vientituotteet kytköksissä toisiinsa (HOP I 2002-2007 -käsikirjan kohta 4.24A(c)).

(37) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrätyssä määräajassa (18 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).

(38) Tarkastuksessa saatiin näyttö siitä, että yhden kilogramman polyeteenitereftalaattikalvon valmistukseen tarvittavan keskeisimmän raaka-aineen kulutus, kuten kulutusrekisterissä ilmoitettiin, oli yrityksessä alhaisempi kuin vastaava SION-vakionormi. Toisin sanoen tämä yhteistyössä toiminut viejä sai tuoda tullitta SION-vakionormia kohti enemmän kyseistä raaka-ainetta kuin se itse asiassa tarvitsi tuotantoprosessiinsa. Yrityksen mukaan Intian viranomaiset mukauttavat ylimääräisen hyödyn lisenssien voimassaolon päätyttyä eli 30 kuukauden kuluttua lisenssin antamisesta (ks. 37 kappale), sillä kahden kuuden kuukauden mittaisen jatkoajan käyttö on yleinen käytäntö. Koska yritykselle kuitenkin annettiin ensimmäinen lisenssi 31 päivänä tammikuuta 2003, yritys ei voinut todistaa väitettään komission yksiköiden toukokuussa 2005 paikalla tekemän tarkastuksen yhteydessä. Myöskään joulukuussa 2005, kun yritys antoi huomautuksensa toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä, se ei esittänyt mitään näyttöä siitä, että liiallisia palautuksia olisi mukautettu. Nämä vakionormit johtavat selvästi liialliseen tuontitullien palauttamiseen. Intian viranomaiset eivät esittäneet näyttöä liiallisten palautusten mukauttamisesta lisenssien voimassaolon päätyttyä eivätkä siitä, että käytössä olisi järkevä järjestelmä liiallisten palautusten mukauttamiseen.

▼B

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(39) Toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset ilmoittivat, että ne olivat muuttaneet ALS-järjestelmää kolmasti vuonna 2005, jotta ne voisivat muun muassa seurata paremmin järjestelmää käyttäviä viejiä, ja että muutosten ja parannetun valvontamenetelmän ansiosta liiallisia palautuksia ei enää aiheutuisi. Tällä perusteella ne väittivät, ettei laskelmissa huomioon otettu ALS-järjestelmästä saatu tuki saisi johtaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon.

(40) Olisi huomattava, että edellä tarkoitetut ALS-järjestelmän muutokset tulivat voimaan sekä tutkimusajanjakson että komission yksiköiden tarkastuskäynnin jälkeen, joten niitä ei käytännössä voitu varmentaa. Lisäksi HOP I 2002-2007 -käsikirjan kohtaa 4.26 täydennettiin 10 päivänä lokakuuta 2005 annetulla julkisella ilmoituksella siten, että lisenssin antava viranomainen voi toteuttaa lisenssinsaajaan kohdistuvia toimenpiteitä, jos asianmukaisesti pidettyä lisäyksen 23 mukaista rekisteriä (toinen nimitys kulutusrekisterille) ei esitetä. Mahdollisia toimenpiteitä ei kuitenkaan täsmennetä.

(41) Tästä syystä katsotaan, ettei Intian viranomaisten tekemien edellä mainittujen muutosten käytännön toteutusta ole varmennettu. Erityisesti kulutusrekisterin esittämättä jättämisen seurauksia ei ole täsmennetty, ja siksi tässä olevat päätelmät perustuvat tutkimusajanjaksona vahvistettuihin huomioihin.

e) *Päätelmät*

(42) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukainen tuki eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua tutkituille viejille.

(43) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin ja vuotuisten tarpeiden ennakkolisenssijärjestelmät ovat selvästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.

(44) Tässä tapauksessa sovellettuja alajärjestelmiä ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kyseiset alajärjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukaisia. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä tehokkaasti varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Tarkasteltavana olevan tuotteen SION-vakionormit eivät olleet riittävän tarkkoja. SION-vakionormeja ei voida itsessään pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkistusjärjestelmänä, koska Intian viranomaiset eivät voi kyseisten kohtuuttoman edullisten vakionormien perusteella arvioida riittävän tarkkaan sitä, millaisia tuotantopanosmääriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään suorita asianmukaisesti pidettyyn kulutusrekisteriin perustuvaa tehokasta valvontaa.

(45) Alajärjestelmät mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

▼B

f) *Tuen määrän laskeminen*

(46) Ennakkolisenssijärjestelmää käyttäneen viejän saaman tuen määrä laskettiin seuraavasti: Osoittajana ovat kahden ALS-alajärjestelmän mukaisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta varten tuoduista aineksista kantamatta jääneet tullit (perustulli ja erityinen lisätulli) tutkimusajanjaksona. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuneet kustannukset vähennettiin tuen määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö. Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimittäjä on tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihto tutkimusajanjaksona.

(47) Tästä järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana hyötynyt yritys sai tukea 6,0 prosenttia.

2.2 **Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB)**

a) *Oikeusperusta*

(48) DEPB-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 2002-2007 -käsikirjan luvussa 4. Alkuperäisen tutkimuksen aikana oli käytössä kaksi erilaista tuontitullien hyvitysjärjestelmää – vientiä edeltävä ja viennin jälkeinen. Vientiä edeltävä DEPB poistettiin huhtikuussa 2000, joten tutkimuksessa tarkasteltiin vain kyseisen väitetyn tuen viennin jälkeistä järjestelmää.

b) *Tukikelpoisuus*

(49) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä. Tutkimusajanjaksona tästä järjestelmästä sai tukea kolme yritystä.

c) *DEPB-järjestelmän käytännön toteutus*

(50) Tukikelpoinen viejä voi hakea DEPB-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPB-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty SION-vakionormien perusteella, ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.

(51) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPB-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetysmenettelyn aikana viennin lähetysasiakirjan. Asiakirjasta käy muun muassa ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPB-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, kuinka suuren edun se saa. Sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat kyseisen asiakirjan antaneet, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa DEPB-hyvityksen myöntämiseen. Etua lasketaan vienti-ilmoituksen tekohetkellä voimassa olleen DEPB-prosentin mukaan. Tämän vuoksi edun määrää ei ole mahdollista muuttaa takautuvasti.

(52) Todettiin myös, että Intian kirjanpitonormien mukaisesti DEPB-hyvitykset on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteella tulona. Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat

▼B

voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin. DEPB-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä.

(53) DEPB-hyvityksiä koskeva paperilla tehtävä hakemus voi kattaa enintään 25 vientitapahtumaa ja sähköisesti tehtävä rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. Hakemusten jättämiselle ei tosiasiassa ole tiukkoja määräaikoja, koska HOP I 02–07 -käsikirjan luvussa 4.47 mainitut ajanjaksot lasketaan aina kuhunkin DEPB-hakemukseen sisältyvästä viimeisimmästä vientitapahtumasta.

(54) Intian viranomaiset ja yksi viejä ilmoittivat komissiolle, että järjestelmä lakkautettaisiin pian ja korvattaisiin järjestelmällä, jonka sanotaan olevan WTO:n sääntöjen mukainen. DEPB-järjestelmän piti alun perin päättyä 1 päivänä huhtikuuta 2005. Koska korvaava järjestelmä ei kuitenkaan ollut toimintavalmis, DEPB-järjestelmää jatkettiin 1 päivään huhtikuuta 2006 asti. Jos uusi järjestelmä ei tuolloin ole valmis pantavaksi täytäntöön, DEPB-järjestelmän on määrä pysyä voimassa niin kauan kuin se on tarpeen.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(55) Kun toimenpiteistä ilmoitettiin, Intian viranomaiset ja kaksi viejää, jotka saivat tukea tästä järjestelmästä, esittivät huomautuksia edellä kuvatusta DEPB-järjestelmän tarkastelusta. Ne i) väittivät, että DEPB-hyvityksen voi saada ainoastaan, jos vietyjen tuotteiden tuotantopanoksista kannetaan tuontivero, ii) asettivat kyseenalaiseksi komission suoriteperusteisen laskutavan verrattuna lopullisiin tasoitustoimenpiteisiin johtaneessa alkuperäisessä menettelyssä vuonna 1999 käytettyyn laskutapaan, joka perustui kuitteihin, iii) vaativat menettelyn päättämistä välittömästi DEPB-järjestelmän osalta, koska Intian viranomaiset ilmoittivat, että järjestelmä lakkautetaan 1 päivänä huhtikuuta 2006 ja iv) väittivät tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 27 artiklan kehitysmaita suosivia määräyksiä rikottavan, jos DEPB:tä ei jätetä huomioimatta laskelmissa.

(56) Intian viranomaiset ja viejät eivät esittäneet lisäperusteita edellä olevalle väitteelle i. Väite on kuitenkin ristiriidassa 50–53 kappaleessa tarkoitettujen tutkimustulosten kanssa. Tästä syystä väite hylätään.

(57) Edellä olevasta väitteestä ii todettakoon, että tässä tutkimuksessa käytetyllä menetelmällä pyritään selvittämään paremmin tuen vaikutus yhteistyössä toimineiden viejien taloudelliseen tilanteeseen tiettynä tutkimusajanjaksona. Tältä osin katsottiin, että etu siirtyy saajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma järjestelmässä tapahtuu. Käsitystä vahvistaa muun muassa se, että DEPB-hyvitykset kirjataan Intian kirjanpitostandardien mukaan suoriteperusteisina. Lisäksi huomautetaan, että komission yksiköt ovat jo käyttäneet tätä menettelytapaa useita kertoja, esimerkiksi grafiittielektrodijärjestelmiä koskevassa tapauksessa [1], eikä se johda järjestelmän täydelliseen uudelleenarviointiin, vaan järjestelmää on koko ajan pidetty tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana. Tästä syystä väite hylätään.

(58) Intian viranomaiset olivat väitteen iii mukaisesti todellakin aiemmin ilmoittaneet DEPB-järjestelmän lakkauttamisesta. Sen piti tapahtua 31 päivänä maaliskuuta 2005, mutta Intian viranomaiset jatkoivat järjestelmän voimassaoloa 30 päivään syyskuuta 2005 ja myöhemmin vielä 1 päivään huhtikuuta 2006. Näissä olosuhteissa ei edelleenkään voida olla varmoja siitä, että DEPB-järjestelmä

[1] Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1628/2004 (EUVL L 295, 18.9.2004, s. 4), johdanto-osan 13 kappale.

▼B

todella lakkautetaan 1 päivästä huhtikuuta 2006 (ks. 123 kappale).

(59) Edellä olevasta väitteestä iv todetaan, ettei tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 27 artiklassa olevia kehitysmaita koskevia määräyksiä rikota. Kyseinen artikla ei estä WTO:n jäseniä toteuttamasta tasoitustoimenpiteitä toisen jäsenen tuista aiheutuvan vahingon ehkäisemiseksi. Väite siis hylätään, koska DEPB-järjestelmän on todettu mahdollistavan tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

e) *DEPB-järjestelmää koskevat päätelmät*

(60) DEPB-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPB-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi DEPB-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(61) Lisäksi DEPB-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

(62) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada DEPB-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada DEPB-järjestelmän mukaisia etuja.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(63) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu pyynnön esittäjälle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Tuolla hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja tämä luopuminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea.

(64) Edellä esitetyn perusteella katsotaan asianmukaiseksi arvioinniksi, että DEPB-järjestelmästä saatu etu on kaikista järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tutkimusajanjakson aikana hankittujen hyvitysten summa.

▼B

(65) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja).

(66) Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona saadulle viennin kokonaisliikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Kolme yritystä käytti tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana, ja ne saivat 9,0–11,0 prosentin määräistä tukea.

2.3 **Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, jäljempänä myös ”EOU”)/Erityistalousalueiden järjestelmä (Special Economic Zones Scheme, jäljempänä myös ”SEZ”)**

a) *Oikeusperusta*

(67) Kyseisiä järjestelmiä selostetaan EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan luvussa 6 (EOU) ja HOP I 2002-2007 -käsikirjan luvussa 7 (SEZ).

b) *Tukikelpoisuus*

(68) Kaikki yritykset, jotka periaatteessa sitoutuvat viemään koko tavara- tai palvelutuotantonsa – lukuun ottamatta yksinomaan kauppiaina toimivia yrityksiä – voidaan hyväksyä SEZ- tai EOU-järjestelmien mukaisesti. Tutkimusajanjaksona tästä järjestelmästä sai tukea yksi yritys.

c) *Käytännön toteutus*

(69) Erityistalousalueet (SEZ) ovat tarkkaan rajattuja tullittomia erityisalueita, joita pidetään EXIM-policy 02–07 -asiakirjassa toisen maan alueena kaupan, tullien ja verojen näkökulmasta.

(70) Vientiin suuntautuneet yksiköt (EOU) taas ovat maantieteellisesti joustavampia, ja niitä voidaan perustaa minne tahansa Intiaan. Järjestelmä täydentää SEZ-järjestelmää.

(71) Vientiin suuntautuneen yksikön tai erityistalousalueen asemaa koskevassa hakemuksessa on mainittava seuraavien viiden vuoden ajalta tiedot muun muassa suunnitelluista tuotantomääristä, viennin arvioidusta arvosta, tuontitarpeista ja kotimarkkinahankintojen tarpeista. Jos viranomaiset hyväksyvät yrityksen hakemuksen, yritykselle ilmoitetaan hyväksymisen edellytyksistä. Erityistalousalueella sijaitsevan yrityksen ja vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskeva sopimus on voimassa viisi vuotta. Sopimus voidaan uusia useammaksi kaudeksi.

(72) Olennaista kyseisille alueille tai yksiköille on EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan velvoite, jonka mukaan niiden on saavutettava niin sanotut nettovaluutta-ansiot, eli viennin kokonaisarvon on viiden vuoden viitekautena oltava suurempi kuin tuontituotteiden kokonaisarvo.

(73) Erityistalousalueella olevat yritykset ja vientiin suuntautuneet yksiköt voivat saada seuraavia etuja:

i) vapautus kaikenlaisten valmistukseen, tuotantoon tai käsittelyyn tarvittavien tai niiden yhteydessä käytettävien tavaroiden (myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden) tuontitulleista;

▼B

ii) vapautus kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta;

iii) paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen;

iv) mahdollisuus myydä osa tuotannosta kotimarkkinoilla niin, että valmiiseen tuotteeseen sovellettavat maksut maksetaan, mikä poikkeaa yleisestä vaatimuksesta, joka edellyttää koko tuotannon viemistä;

v) vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta tuloverolain 10A tai 10B §:n nojalla kymmenen vuoden ajan toiminnan alkamisesta, kuitenkin enintään vuoteen 2010 asti;

vi) osakepääoma voi olla 100-prosenttisesti ulkomaisessa omistuksessa.

(74) Näiden järjestelmien mukaisesti toimivat yksiköt ovat tullivalvonnassa olevia yksikköjä tullilain 65 §:n mukaisesti. Niillä on oikeudellinen velvoite pitää määrätyllä tavalla kirjaa kaikesta tuonnista, kaikkien tuotujen ainesten kulutuksesta ja käytöstä sekä kaikesta toteutuneesta viennistä. Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille näiden vahvistamin säännöllisin väliajoin (neljännesvuosittain tai vuosittain annettavat toimintakertomukset). Vientiin suuntautuneen yksikön tai erityistalousalueen yksikön ei kuitenkaan missään vaiheessa tarvitse osoittaa tuotujen lähetysten yhteyttä vientiin, muihin yksikköihin tehtäviin siirtoihin, kotimarkkinamyyntiin tai varastoihin (HOP I 2002-2007, lisäyksen 14-I kohta 10.2 ja lisäyksen 14-II kohta 13.2).

(75) Kotimarkkinamyynnin lähetysten ja niiden kirjaamisen varmistus perustuu omavastuisuuteen. Vientiin suuntautuneen yksikön vientilähetysmenettelyjä valvoo kyseisessä yksikössä pysyvästi toimiva tulli- ja valmisteverovirkailija.

(76) Tässä tapauksessa vain yksi yhteistyössä toiminut viejä käytti EOU-järjestelmää osan tutkimusajanjaksosta. Koska SEZ-järjestelmää ei käytetty, tässä yhteydessä ei ole tarpeen arvioida, mahdollistaako se tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton. Kyseinen yhteistyössä toiminut viejä käytti EOU-järjestelmää tuodakseen maahan tuotantohyödykkeitä tuontitulleitta ja saadakseen paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palautuksen. Kyseinen viejä ei hyödyntänyt raaka-aineiden vapautusta tuontitullista, koska EOU-järjestelmässä käytetään polyeteenitereftalaattikalvon valmistuksessa raaka-aineena polyeteenitereftalaattisiruja. Yrityksen toinen yksikkö valmistaa nämä PET-sirut raaka-aineesta, joka hankitaan ALS-järjestelmässä. Yritys sai siis edellä 73 kappaleen i ja iii alakohdassa mainitut edut.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(77) Yksi EOU-järjestelmää hyödyntävä yritys esitti huomautuksia joistakin vastaavan tukimarginaalin laskelmien yksityiskohdista. Jos huomautuksia pidettiin perusteltuina, laskelmia mukautettiin niiden mukaisesti.

e) *EOU-järjestelmää koskevat päätelmät*

(78) Vientiin suuntautuneiden yksikköjen saama vapautus kahdesta eri tuontitullista (jäljempänä ”perustulli” ja ”erityinen lisätulli”) ja valtion liikevaihtoveron palauttaminen ovat perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua Intian viranomaisten taloudellista tukea. Valtio luopuu tulosta, joka kannettaisiin, jos järjestelmää ei sovellettaisi, mistä vientiin suuntautunut yksikkö sai etua perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tar-

▼B

koitetulla tavalla, koska sen maksuvalmius parani, kun sen ei tarvinnut maksaa yleensä maksettavia tulleja.

(79) Näin ollen vapautus perustullista ja erityisestä lisätullista sekä liikevaihtoveron palautus ovat perusasetuksen 2 artiklassa tarkoitettua tukea. Ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Vientiin suuntautuneen yksikön vientitavoite, josta säädetään EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan kohdassa 6.1, on etujen saamisen olennainen edellytys.

(80) Lisäksi vahvistettiin, etteivät Intian viranomaiset soveltaneet tehokasta tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tulleitta tai liikevaihtoverotta hankittuja tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Tuotantohyödykkeiden vapauttaminen tulleista ei selvästikään ole sallittu tullinpalautusjärjestelmä.

(81) Intian viranomaiset eivät tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen olisi tavallisesti tehtävä silloin, kun tehokasta tarkistusjärjestelmää ei ole (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta), eivätkä viranomaiset myöskään osoittaneet, ettei liiallista tuontitullien palauttamista olisi tapahtunut.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(82) Tasoitustoimenpiteiden alainen etu on näin ollen tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) koko peruutettu määrä sekä liikevaihtoveron palautus samana ajanjaksona.

i) Valtion liikevaihtoveron palauttaminen

(83) Osoittaja määritettiin seuraavasti: Tätä järjestelmää käyttäneen viejän saama tuen määrä laskettiin tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tuotantosektorille tehtyjen hankintojen (esimerkiksi osien ja pakkausmateriaalien osalta) palautetun liikevaihtoveron perusteella. Tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(84) Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona koko vientimyynnin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Näin saatu tukimarginaali oli 0,02 prosenttia.

ii) Tuontitulleista (perustulli ja erityinen lisätulli) vapauttaminen ja valtion liikevaihtoveron palauttaminen tuotantohyödykkeiden osalta

(85) Järjestelmää käyttäneelle yritykselle koitunut etu on laskettu perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien määrän ja tuotantohyödykkeiden hankintojen osalta palautetun liikevaihtoveron perusteella jakamalla molemmat ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Näin laskettua tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se paremmin vastaisi ajan myötä saavutetun edun arvoa ja järjestelmästä edunsaajalle koitunutta kokonaisetua. Tuen saamisesta vält-

▼B

tämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tuotannonalan viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Näin saatu tukimarginaali oli 5,0 prosenttia.

(86) EOU-järjestelmästä asianomaiselle yritykselle annetun tuen kokonaistukimarginaali on näin ollen 5,0 prosenttia.

2.4 **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, jäljempänä ”EPCG”)**

a) *Oikeusperusta*

(87) EPCG-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 2002-2007 -käsikirjan luvussa 5.

b) *Tukikelpoisuus*

(88) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea. Tutkimusajanjaksona tästä järjestelmästä hyötyivät neljä otantaan valittua yritystä.

c) *Käytännön toteutus*

(89) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCG-lisenssin. Huhtikuusta 2000 järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua, 5 prosentin tuontitullia. Maaliskuun 31 päivään 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nollatullia. Vientivelvoitteen täyttämiseksi maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettynä aikana.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(90) Toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset väittivät, että otettaessa korko huomioon kokonaisetua laskettaessa oletetaan perusteettomasti, että yritys olisi rahoittanut lisätullit kokonaisuudessaan lainoilla, ja tästä syystä olisi otettava huomioon kunkin yrityksen velka-pääomasuhde tutkimusajanjaksona ja laskelmassa käytettävä määrä olisi suhteutettava tähän.

(91) Tähän todetaan, että yritykselle aiheutuisi joka tapauksessa kustannuksia, maksoipa se tullit lainarahalla tai omista varoistaan. Lainarahaa käytettäessä kustannuksia ovat lainasta maksetut korot. Omia varoja käytettäessä taasen kustannuksia ovat sijoitusten menetetyt korot. Tästä syystä väite hylättiin.

(92) Kolme EPCG-järjestelmää hyödyntänyttä yritystä esitti pieniä huomautuksia joistakin vastaavan tukimarginaalin laskelman yksityiskohdista. Jos huomautuksia pidettiin perusteltuina, laskelmia mukautettiin niiden mukaisesti.

e) *EPCG-järjestelmää koskeva päätelmä*

(93) EPCG-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten taloudellista tukea,

▼B

koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(94) EPCG-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

(95) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tarkoittamana sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(96) Osoittaja määritettiin seuraavasti: Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa polyeteenitereftalaattikalvoteollisuudessa. Määrään on lisätty korko, jotta se vastaisi paremmin ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(97) Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta. Neljän otokseen valitun yrityksen saamien tukien määrä vaihteli 1,3 prosentista 2,7 prosenttiin.

2.5 **Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (jäljempänä ”DFRC”)**

a) *Oikeusperusta*

(98) Järjestelmän oikeusperusta sisältyy vuosien 2002–2007 (vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan) EXIM-policy 2002-2007 -asiakirjan kohtiin 4.2.1–4.2.7 ja (sitä täydentävän menetelmäkäsikirjan) HOP I 2002-2007 -käsikirjan lukuihin 4.31–4.36.

b) *Käytännön toteutus*

(99) Koska yksikään neljästä otokseen valitusta yrityksestä ei saanut etua DFRC-järjestelmästä, ei ole tarpeen arvioida, mahdollistaako se tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

2.6 **Tuloverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)**

a) *Oikeusperusta*

(100) Järjestelmän oikeusperusta on vuoden 1961 tuloverolaki (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain annettavalla varainhoitolailla (Finance Act). Jälkimmäisessä vahvistetaan vuosittain veronkannon perusteet sekä erilaiset vapautukset ja verovähennykset, joita voidaan hakea. Vientiä harjoittavat yritykset voivat hakea vapautuksia tuloverosta tuloverolain 10A, 10B ja 80HHC §:n mukaisesti.

▼B

b) *Käytännön toteutus*

(101) Koska yksikään neljästä otokseen valitusta yrityksestä ei saanut etua tuloverolain 10A ja 10B §:n mukaisesti, ei ole tarpeen arvioida, mahdollistaako tuloverolain 10A ja 10B § tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

(102) Kaksi tutkituista viejistä ilmoitti saaneensa tuloverolain 80HHC §:n mukaisesti osittaisen vapautuksen tuloverosta tutkimusajanjaksona tapahtuneen vientimyynnin voittojen osalta. Koska tämä tuloverolain säännös kumottiin 1 päivästä huhtikuuta 200431 päivään maaliskuuta 2005 kestävästä varainhoitovuodesta alkaen, pyynnön esittäjä ei saa sen perusteella etuja 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Tuloverolain 80HHC §:n mukaiset edut eivät tästä syystä mahdollista perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa.

2.7 **Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, jäljempänä ”ECS”)**

a) *Oikeusperusta*

(103) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) Master Circular IECD -yleiskirjeessä nro 5/04.02.01/2002-03 (valuuttamääräiset vientiluotot ulkomaanvaluuttana) ja yleiskirjeessä nro 10/04.02.01/2003-04 (rupiamääräiset vientiluotot), jotka on osoitettu kaikille Intian kaupallisille pankeille.

b) *Tukikelpoisuus*

(104) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea. Tutkimusajanjaksona tämän järjestelmän mukaista tukea sai kolme yritystä.

c) *Käytännön toteutus*

(105) RBI asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että valuuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita kaupalliset pankit voivat soveltaa viejiin, jotta viejät voisivat saada luottoja kansainvälisesti kilpailukykyisillä koroilla. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-Shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle ennen vientiä tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten annetut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-Shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttöpääomalainoja vientisaamisten rahoittamiseen. Intian keskuspankki myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän niiden nettopankkiluotoista vientirahoitukseen.

(106) Mainittujen RBI:n yleiskirjeiden ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja puhtaasti markkinaehtojen mukaan annettavien tavanomaisten kaupallisten luottojen (käteisluottojen) korkoa edullisemmalla korolla.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(107) Kaksi ECS-järjestelmästä etua saanutta yritystä esitti pieniä huomautuksia joistakin vastaavan tukimarginaalin laskelmien yksityiskohdista. Jos huomautuksia pidettiin perusteltuina, laskelmia mukautettiin niiden mukaisesti.

e) *ECS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(108) Edellä mainituista edullisista koroista koituu viejille perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua ensinnäkin, koska ne

▼B

alentavat rahoituskustannuksia markkinakorkoihin verrattuna. Huolimatta siitä, että ECS-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat kaupalliset pankit, kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisten taloudellinen tuki. RBI on julkinen elin, joka kuuluu perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ”julkisiin viranomaisiin”, ja se neuvoo kaupallisia pankkeja myöntämään edullista rahoitusta vientiyrityksille. Tällainen edullinen rahoitus on tukea, jota pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena, sillä edulliset korot ovat vientituloksesta riippuvia perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(109) Tuen määrä on laskettu tutkimusajanjaksona käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten korkojen, jotka asianomaisen yrityksen olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista, määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Neljä otokseen valittua yritystä saivat ECS-järjestelmän mukaista etua. Niiden saama tuki vaihteli 0,01 prosentista 1,3 prosenttiin.

2.8 **Pääomapanostus**

(110) Koska yksikään neljästä otokseen valitusta yrityksestä ei saanut etua tästä tilapäisjärjestelmästä, ei ole tarpeen arvioida, mahdollistaako se tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

3. ALUEELLISET JÄRJESTELMÄT

3.1 Uttar Pradeshin osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Uttar Pradesh)

(111) Yksikään vientiä harjoittavista tuottajista ei hyödyntänyt Uttar Pradeshin osavaltion kannustinjärjestelmää.

3.2 Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives, PSI)

a) *Oikeusperusta*

(112) Kannustaakseen teollisuuden hajauttamista osavaltion vähän kehittyneille alueille Maharashtran osavaltio on vuodesta 1964 myöntänyt kannustimia osavaltion kehittyville alueille perustettaville uusille yksiköille tai siellä jo sijaitsevien yksiköiden laajennuksille; kannustimet ovat osa järjestelmää, joka tunnetaan nimellä ”Package Scheme of Incentives”. Vuoden 1993 järjestelmä oli käytössä 1 päivästä lokakuuta 199331 päivään maaliskuuta 2001 ja viimeisin, vuoden 2001 järjestelmä, otettiin käyttöön 31 päivänä maaliskuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään maaliskuuta 2006. Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmässä on useita alajärjestelmiä, joista tärkeimmät ovat seuraavat: i) vapautus paikallisesta liikevaihtoverosta ja ii) paikallisveron palautus.

b) *Tukikelpoisuus*

(113) Voidakseen hyötyä järjestelmästä yritysten on investoitava vähän kehittyneille alueille joko perustamalla niille uusi tuotantolaitos tai tekemällä laajoja pääomasijoituksia olemassa olevan tuotantolaitoksen laajentamiseksi tai sen toiminnan monipuolistamiseksi. Kyseiset alueet luokitellaan eri ryhmiin niiden taloudellisen kehitysasteen mukaan (esimerkiksi vähän kehittynyt alue, vähemmän

▼B

kehittynyt alue ja vähiten kehittynyt alue). Tärkein peruste kannustimen määrää vahvistettaessa on alue, jolla yritys sijaitsee tai jolle se aikoo sijoittautua, sekä investointien suuruus.

c) *Käytännön toteutus*

(114) Vapautus paikallisesta liikevaihtoverosta – Tavaroista maksetaan yleensä valtion liikevaihtovero (osavaltioiden välinen myynti) tai osavaltion liikevaihtovero (osavaltion sisäinen myynti), jonka määrä vaihtelee liiketoimien tapahtumapaikkana olevasta osavaltiosta/olevista osavaltioista riippuen. Tavaroiden tuonnista tai viennistä ei peritä liikevaihtoveroa, kun taas kotimarkkinamyynnistä liikevaihtovero peritään kulloinkin sovellettavan määrän suuruisena. Verovapautusjärjestelmässä määrättyjen yksikköjen ei tarvitse maksaa liikevaihtoveroa myynnistään. Vastaavasti määrätyt yksiköt on vapautettu paikallisesta liikevaihtoverosta saman järjestelmän mukaisesti tukikelpoiselta toimittajalta tehtyjen tavarahankintojen osalta. Myynnistä ei koidu etua määrätyille myyntiyksiköille, mutta hankinnasta koituu etua määrätylle hankintayksikölle. Kahdella neljästä otokseen valitusta yrityksestä oli tutkimusajanjaksona yksi tällainen Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmässä tukikelpoinen yksikkö. Nämä kaksi yksikköä vapautettiin järjestelmän mukaisesti liikevaihtoverosta niiden joiltakin saman vapautusjärjestelmän mukaisesti tukikelpoisilta toimittajilta tekemien kotimarkkinahankintojen osalta.

(115) Paikallisveron palautus – Kyseessä on Intian paikallisviranomaisten, myös Maharashtran osavaltion, perimä vero tavaroista, jotka tuodaan jonkin kaupungin tai kaupunginosan alueelle. Teollisuusyritykset voivat saada Maharashtran osavaltion paikallisveron palautuksen, jos niiden tilat sijaitsevat tietyissä kaupungeissa tai kaupunginosissa osavaltion alueella. Palautettava kokonaismäärä on enintään 100 prosenttia käyttöomaisuuteen kohdistuvasta investoinnista. Edellä mainituista kahdesta yrityksestä, joilla oli tutkimusajanjaksona Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmässä tukikelpoinen yksikkö, vain yksi sai paikallisveron palautusta.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(116) Yksi Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmän mukaisia etuja saanut yritys esitti pieniä huomautuksia joistakin vastaavan tukimarginaalin laskelmien yksityiskohdista. Jos huomautuksia pidettiin perusteltuina, laskelmia mukautettiin niiden mukaisesti.

e) *Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmää koskevat päätelmät*

(117) Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea. Edellä esitellyt kaksi alajärjestelmää ovat Maharashtran osavaltion viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Maharashtran osavaltion muutoin saamia tuloja. Lisäksi vapautuksesta/palautuksesta koituu etua yritykselle, koska se lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(118) Tätä järjestelmää voivat käyttää ainoastaan yritykset, jotka ovat investoineet tietyille määritetyille maantieteellisille alueille, joilla Maharashtran osavaltiolla on lainkäyttövalta. Järjestelmää eivät voi hyödyntää näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevat yritykset. Edun suuruus vaihtelee alueittain. Järjestelmä on perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti erityinen ja siksi tasoitustoimenpiteet mahdollistava.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(119) Liikevaihtoverosta vapauttamisen osalta tuen määrä laskettiin sellaisen liikevaihtoveron määrän perusteella, joka tavanomaisesti olisi kertynyt tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana mutta jota ei järjestelmän mukaisesti kannettu. Paikallisveron

▼B

osalta viejän saama tuen määrä laskettiin vastaavasti tutkimusajanjaksona palautetun paikallisveron määrän perusteella. Tukien määrät (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaismyynnille; se on nimittäjä, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Kaksi yritystä sai tukea näistä järjestelmistä kyseisenä aikana. Niiden molempien saama tuki oli 1,6 prosenttia.

4. TASOITUSTOIMENPITEIDEN KÄYTTÖÖNOTON MAHDOLLISTAVIEN TUKIEN MÄÄRÄ

(120) Perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvo-osuutena ilmaistuna on tutkimuksen kohteena olleiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta 11,7–15,2 prosenttia. Tuen määrät siis ylittävät perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdan mukaisen vähimmäistason.

(121) Tästä syystä katsotaan, että tuen antaminen jatkui perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti tutkimusajanjakson aikana.

JÄRJESTELMÄ	ALS	DEPB	EOU	EPCG	ECS	PSI/ Maharashtran osav.	**Yht.**
YRITYS	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Ltd	0	11,0	0	1,3	0,5	0	**12,8**
Flex Industries Ltd	0	9,0	0	2,7	vähäinen	0	**11,7**
Garware Polyester Ltd	0	10,5	0	1,5	1,3	1,6	**14,9**
Jindal Poly Films Ltd	6,0	0	5,0	2,2	0,4	1,6	**15,2**

D. **TUEN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

(122) Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen tuen jatkumiseen tai toistumiseen.

(123) Otokseen valittujen intialaisten tarkasteltavana olevan tuotteen viejien todettiin tutkimusajanjaksona edelleen saaneen Intian viranomaisten antamaa tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Yhtä yritystä lukuun ottamatta tarkastelussa todetut tukimarginaalit olivat alkuperäisessä tutkimuksessa todettuja korkeammat. Vaikka jotkin tasoitustoimenpiteiden alaiset ohjelmat (kuten vientiä edeltävä DEPB) lakkautettiin vuonna 1999, muiden ohjelmien (kuten ALS), joita ei vielä ollut olemassa vuonna 1999, todettiin tässä tarkastelussa mahdollistavan tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton. Edellä tarkastelluista tukijärjestelmistä annetaan toistuvasti etuja. DEPB-järjestelmää lukuun ottamatta (ks. 54 kappale) ei ole merkkejä siitä, että ohjelmat poistettaisiin käytöstä lähitulevaisuudessa. Intian viranomaisten mukaan DEPB:n korvaavan järjestelmän on määrä tulla voimaan aikaisintaan 1 päivänä huhtikuuta 2006. Tilanne sen jälkeen, kun DEPB-järjestelmä on korvattu väittämän mukaan WTO:n sääntöjen mukaisella järjestelmällä, josta komissiolla ei ole tietoa, on arvioitava aikanaan. On myös huomattava, että yksi yhteistyössä toiminut viejä, joka sai aiemmin etua DEPB-järjestelmästä, ei enää saanut tätä etua tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksona (ks. 33 kappale). Kyseinen viejä sai etua nykyisen tutkimuksen tutkimusajanjaksona kuitenkin ALS-järjes-

▼B

telmästä, joka on myös eräänlainen tullinpalautusjärjestelmä. Vaikka DEPB-järjestelmä lakkautettaisiin 1 päivästä huhtikuuta 2006 eivätkä viejät enää voisi saada etua siitä tuon päivämäärän jälkeen, katsotaan kuitenkin, että vaihtoehtoisen tasoitustoimenpiteet mahdollistavan tukijärjestelmän (ALS) olemassaolon vuoksi tuki voisi jatkua lähellä DEPB-järjestelmän tasoja. Tarkasteltavana olevan tuotteen viejät saavat siihen saakka edelleenkin tasoitustoimenpiteet mahdollistavia tukia. Lisäksi muistutetaan, että kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen viejät ovat tukikelpoisia useiden tutkittujen ohjelmien mukaisesti. Näissä olosuhteissa katsottiin kohtuulliseksi päätellä, että tuen antaminen jatkuisi todennäköisesti tulevaisuudessa.

(124) Koska on osoitettu, että tuen antaminen jatkui tarkastelun aikana ja todennäköisesti jatkuu myös tulevaisuudessa, tuen toistumisen todennäköisyyden tarkastelulla ei ole merkitystä tässä yhteydessä.

E. **YHTEISÖN TUOTANNONALA**

1. YHTEISÖN TUOTANTO

(125) Samankaltaista tuotetta valmistaa yhteisössä 10 tuottajaa, jotka muodostavat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun koko yhteisön tuotannon.

2. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(126) On muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa yhteisön tuotannonala käsitti kahdeksan tuottajaa. Uusina mukaan tulleet kaksi tuottajaa toimivat EU:n uusissa jäsenvaltioissa. Yrityksistä kuusi ei tukenut tarkastelupyyntöä eikä toiminut yhteistyössä tarkastelua koskevassa tutkimuksessa. Seuraavat neljä tuottajaa tukivat valitusta ja suostuivat toimimaan yhteistyössä:

— DuPont Teijin Films,

— Mitsubishi Polyester Film GmbH,

— Nuroll SpA,

— Toray Plastics Europe.

(127) Nämä yritykset toimivat täysin yhteistyössä tutkimuksessa. Niiden osuus koko yhteisön tuotannosta tutkimusajanjaksona oli 86 prosenttia.

(128) Edellä mainitut neljä yhteisön tuottajaa vastaavat siis pääosasta samankaltaisen tuotteen koko yhteisön tuotannosta. Niiden katsotaan näin ollen muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 8 kohdan mukaisesti, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä ”yhteisön tuotannonala”.

F. **TILANNE YHTEISÖN MARKKINOILLA**

1. ALUSTAVAT HUOMAUTUKSET

(129) Seuraavassa esitetty hintojen kehityssuuntausten kuvaus perustuu Eurostatin tilastojen mukaisiin tuontihintoihin, ja siinä on otettu huomioon sekä mahdolliset tavanomaiset tullit ja polkumyyntitullit että arvioidut tuonnin jälkeiset kustannukset.

▼B

2. KULUTUS YHTEISÖN MARKKINOILLA

(130) Yhteisön kulutusta määritettäessä otettiin huomioon yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla, Eurostatin EU:hun tapahtuvaa tuontia koskevat tilastotiedot ja muiden yhteisön tuottajien myynti yhteisön markkinoilla.

(131) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön kulutus väheni 7 prosenttia. Kulutus pysyi lähes ennallaan vuosina 2001 ja 2002, mutta väheni 6 prosenttiyksikköä vuonna 2003 ja vielä yhden prosenttiyksikön tutkimusajanjakson aikana.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
EY:n kokonaiskulutus (tonnia)	271 417	271 787	253 890	251 491
Indeksi (2001=100)	*100*	*100*	*94*	*93*

3. TUONTI ASIANOMAISESTA MAASTA

(132) Tarkastelujakson aikana tuonti asianomaisesta maasta kasvoi 107 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana tuonnin määrä oli 12 679 tonnia, ja se vastasi 5 prosentin markkinaosuutta. Alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjakson aikana asianomaisen maan markkinaosuus oli ollut 9,6 prosenttia, mutta toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen vuonna 2001 se oli supistunut 2,3 prosenttiin.

(133) Tuontihinnat asianomaisesta maasta nousivat vähän eli 2 prosenttiyksikköä lopullisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen vuosina 2001–2003, mutta laskivat sitten 5 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

(134) Mallikohtaisen vertailun perusteella tutkimus osoitti, että tutkimusajanjaksona asianomaisesta maasta peräisin oleva tuonti alitti yhteisön tuotannonalan hinnat 2–21 prosentilla riippuen yhteistyössä toimineesta viejästä. Vertailu tehtiin yhteistyössä toimineiden viejien tosiasiallisten yhteisöön vientihintojen perusteella. Edellä 5–7 kappaleessa tarkoitetuissa tutkimuksissa havaittiin, että vientihinnat yhteisöön pysyttelivät suurelta osin juuri ja juuri niiden vähimmäistuontihintojen yläpuolella, jotka oli määritetty lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä käyttöön otettaessa hyväksytyissä sitoumuksissa (ks. 2 kappale), ja että vientihinnat Intiasta muihin kolmansiin maihin olivat huomattavasti alhaisemmat kuin vientihinnat yhteisöön. Jos hinnan alittavuutta laskettaessa olisi käytetty vientihintoja muihin kolmansiin maihin, alittavuuden marginaalit olisivat olleet edellä mainittuja suuremmat.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrä (tonnia)	6 129	7 738	11 520	12 679
Indeksi (2001=100)	*100*	*126*	*188*	*207*
Asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus	2,3 %	2,8 %	4,5 %	5,0 %

▼B

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin hinta (euroa/tonni)	2 010	2 025	2 060	1 952
Indeksi (2001=100)	*100*	*101*	*102*	*97*

(135) Edellä 6 kappaleessa mainitussa tutkimuksessa tultiin siihen tulokseen, että sitoumukset eivät sovellu tarkasteltavana olevan tuotteen kauppaan ja että sitoumukset olisi peruutettava. Nämä tekijät selittävät suurelta osin edellä kuvatun Intiasta peräisin olevan tuonnin hintojen kehityksen sekä sen, miksi yhteisön tuotannonala ei ole täysin elpynyt aiemmasta tuetusta tuonnista (ks. 161 kappale).

4. TUONTI, JOLLA TOIMENPITEITÄ TODETTIIN KIERRETTÄVÄN

(136) Kuten 4 kappaleessa todettiin, tutkimuksessa kävi ilmi, että Intiaa koskevia alkuperäisiä toimenpiteitä kierrettiin tuomalla tarkasteltavana olevaa tuotetta Brasilian ja Israelin kautta. Tästä syystä Intiasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetut toimenpiteet laajennettiin marraskuussa 2004 koskemaan myös samanlaisen polyeteenitereftalaattikalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel, lukuun ottamatta tietyn brasilialaisen ja tietyn israelilaisen tuottajan valmistamaa tuotetta. Kuten 8 kappaleessa mainittiin, toinenkin israelilainen tuottaja vapautettiin laajennetuista toimenpiteistä. Näissä kahdessa menettelyssä kävi ilmi, että näistä maista yhteisöön vuonna 2003 tuodusta tarkasteltavana olevasta tuotteesta vain hyvin pieni määrä oli brasilialaisten (noin 10 tonnia) tai israelilaisten (noin 180 tonnia) tuottajien valmistamaa. On syytä pitää mielessä, että 137 ja 138 kappaleessa kuvattavat kehityssuuntaukset ovat edellä mainittuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja tasoitustoimenpiteitä edeltäneeltä ajanjaksolta.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Brasiliasta peräisin olevan tuonnin määrä (tonnia)	1 231	2 533	2 159	1 225
Brasiliasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus	*0,5 %*	*0,9 %*	*0,9 %*	*0,5 %*
Brasiliasta peräisin olevan tuonnin hinta (euroa/tonni)	776	1 612	1 628	1 758
Indeksi (2001=100)	*100*	*208*	*210*	*226*
Israelista peräisin olevan tuonnin määrä (tonnia)	3 561	4 338	4 620	4 788
Israelista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus	*1,3 %*	*1,6 %*	*1,8 %*	*1,9 %*
Israelista peräisin olevan tuonnin hinta (euroa/tonni)	2 052	1 821	1 678	1 790
Indeksi (2001=100)	*100*	*89*	*82*	*87*

(137) Tuonnin määrä Brasiliasta kaksinkertaistui vuosien 2001 ja 2002 välisenä aikana, mutta alkoi vähetä hitaasti vuonna 2003 ja väheni tutkimusajanjaksona edelleen lähes vuoden 2001 tasolle mahdollisesti siitä syystä, että edellä mainittu kiertämistä koskeva

▼B

tutkimus pantiin vireille vuonna 2004. Vastaavasti Brasilian tuonnin markkinaosuus, joka oli 0,5 prosenttia vuonna 2001, kasvoi 0,9 prosenttiin vuonna 2002 ja pieneni tutkimusajanjaksona 0,5 prosenttiin. Brasiliasta peräisin olevan tuotteen tuontihinnat olivat hyvin alhaiset vuonna 2001. Hinnat nousivat tarkastelujakson aikana noin 1 800 euroon tonnilta, jolloin ne olivat hieman alhaisemmat kuin Intiasta peräisin olevan tuotteen tuontihinnat.

(138) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin Israelista vuonna 2001 3 600 tonnia, ja määrä kasvoi tutkimusajanjakson aikana tasaisesti 4 800 tonniin. Israelin tuonnin markkinaosuus oli vuonna 2001 1,3 prosenttia ja kasvoi tutkimusajanjaksona 1,9 prosenttiin. Tuontihinnat Israelista olivat vuonna 2001 noin 2 000 euroa tonnilta ja laskivat tutkimusajanjaksona noin 1 800 euroon tonnilta. Myös Israelin vientihinnat olivat tutkimusajanjaksona hieman alhaisemmat kuin Intian.

5. TUONTI KOREAN TASAVALLASTA

(139) Kuten 2 kappaleessa todettiin, neuvosto otti vuonna 2001 käyttöön Korean tasavallasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eli 0–13,4 prosentin arvotullit. Korean tasavallasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnin määrä oli vuonna 2001 noin 34 000 tonnia, ja näiden toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen määrä väheni tutkimusajanjakson aikana 23 200 tonniin. Myös korealaisten tuotteiden markkinaosuus pieneni noin 3 prosenttiyksikköä vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Korealaisten tuotteiden hinnat laskivat vuosien 2001 ja 2002 välisenä aikana 7 prosenttiyksikköä, mutta nousivat vuoden 2003 kuluessa 3 prosenttiyksikköä ja tutkimusajanjakson aikana vielä 1 prosenttiyksikön. Eurostatin tilastotietojen mukaan Korean vientihinnat olivat jatkuvasti korkeammat kuin Intian, mutta ne olivat silti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan veloittamat hinnat.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Etelä-Koreasta peräisin olevan tuonnin määrä (tonnia)	34 002	30 187	25 631	23 166
Etelä-Koreasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus	*12,5 %*	*11,1 %*	*10,1 %*	*9,2 %*
Etelä-Koreasta peräisin olevan tuonnin hinta (euroa/tonni)	2 514	2 339	2 422	2 434
Indeksi (2001=100)	*100*	*93*	*96*	*97*

6. TUONTI MUISTA MAISTA

(140) Muista kolmansista maista kuin edellä mainituista peräisin olevan tuonnin määrä oli vuonna 2001 noin 41 000 tonnia, mikä vastasi 15 prosentin markkinaosuutta, ja väheni tutkimusajanjaksona noin 40 000 tonniin, mikä vastasi 16 prosentin markkinaosuutta. Markkinaosuus kasvoi, koska kulutus (nimittäjä) väheni voimakkaammin kuin edellä mainitun tuonnin määrä (osoittaja). Keskimääräiset tuontihinnat muista kolmansista maista olivat vuonna 2001 noin 5 300 euroa tonnilta ja nousivat vuonna 2002 noin 6 000 euroon tonnilta, mutta tutkimusajanjaksona ne laskivat noin 4 800 euroon tonnilta. Nämä hinnat ovat huomattavasti korkeammat kuin tuontihinnat Intiasta ja yhteisön tuotannonalan veloittamat hinnat. Näistä kolmansista maista suurin yksittäinen viejämaa

▼B

oli Yhdysvallat, jonka viennin määrä yhteisöön oli tutkimusajanjakson aikana noin 17 500 tonnia. Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hinnat (noin 6 700 euroa tonnilta tutkimusajanjaksona) olivat nekin huomattavasti korkeammat kuin tuontihinnat asianomaisesta maasta ja yhteisön tuotannonalan veloittamat hinnat.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Muista maista peräisin olevan tuonnin määrä (tonnia)	41 098	31 324	35 093	39 869
Muista maista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus	*15 %*	*12 %*	*14 %*	*16 %*
Muista maista peräisin olevan tuonnin hinta (euroa/tonni)	5 312	6 000	5 125	4 803
Indeksi (2001=100)	*100*	*113*	*96*	*90*

G. **YHTEISÖN TUOTANNONALAN TALOUDELLINEN TILANNE**

(141) Komissio tarkasteli perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia sellaisia olennaisia taloudellisia tekijöitä ja osoittimia, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

1. TUOTANTO

(142) Yhteisön tuotanto kasvoi vuonna 2002 edellisvuodesta 10 prosenttia, mutta väheni seuraavina vuosina ja pysytteli vuoden 2001 tasolla.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Tuotanto (tonnia)	171 142	187 620	171 975	169 288
Indeksi (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*99*

2. KAPASITEETTI JA SEN KÄYTTÖASTE

(143) Tuotantokapasiteetti pieneni vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3 prosenttia. Koska tästä hienoisesta pienenemisestä huolimatta tuotannon määrä pysyi vakaana, kapasiteetin käyttöaste kasvoi jonkin verran.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	200 037	202 542	190 393	193 888
Indeksi (2001=100)	*100*	*101*	*95*	*97*
Kapasiteetin käyttöaste	86 %	93 %	90 %	87 %
Indeksi (2001=100)	*100*	*108*	*106*	*102*

3. VARASTOT

(144) Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot kasvoivat huomattavasti vuonna 2002 vuoteen 2001 verrattuna, mutta ovat sen jälkeen jatkuvasti pienentyneet. Tutkimusajanjaksona varastot olivat

▼B

28 prosenttia pienemmät kuin vuonna 2001. Koska samankaltaista tuotetta valmistetaan yleensä tilauksesta, varastojen suuruudella ei ole mainittavaa merkitystä.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	22 322	31 479	23 676	16 090
Indeksi (2001=100)	*100*	*141*	*106*	*72*

4. MYYNNIN MÄÄRÄ

(145) Yhteisön tuotannonalan myynti etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla kasvoi ensin toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen vuonna 2002, mutta väheni sitten vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 12 prosenttiyksikköä.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Myynnin määrä etuyhteydettömille asiakkaille EY:ssä (tonnia)	142 173	156 716	141 959	139 874
Indeksi (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*98*

5. MARKKINAOSUUS

(146) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni noin 2 prosenttiyksikköä vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Markkinaosuus itse asiassa kasvoi noin 4 prosenttiyksikköä vuonna 2002 tasoitustoimenpiteiden ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, mutta pieneni sitten lähes 5 prosenttiyksikköä vuonna 2003 ja edelleen 1 prosenttiyksikköön tutkimusajanjakson aikana. Markkinaosuus kasvoi ja sen kehityssuunta parani hieman verrattuna tilanteeseen ennen tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa, sillä tuolloin yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli pienentynyt 57 prosentista noin 50 prosenttiin.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	61,6 %	65,3 %	60,6 %	59,5 %
Indeksi (2001=100)	*100*	*106*	*98*	*97*

6. KASVU

(147) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön kulutus väheni 7 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni noin 2 prosenttiyksikköä, kun taas tuonnin markkinaosuus kasvoi 2,7 prosenttiyksikköä.

7. TYÖPAIKAT

(148) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan työpaikat vähenivät 8 prosenttia.

▼B

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Työpaikat tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa	2 323	2 310	2 235	2 134
Indeksi (2001=100)	*100*	*99*	*96*	*92*

8. TUOTTAVUUS

(149) Yhteisön tuotannonalan työvoiman tuottavuus ilmaistuna tuotantomääränä työntekijää kohti kasvoi vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 8 prosenttia.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	74	81	77	79
Indeksi (2001=100)	*100*	*110*	*104*	*108*

9. MYYNTIHINNAT JA KOTIMAAN HINTOIHIN VAIKUTTAVAT TEKIJÄT

(150) Yhteisön tuotannonalan yksikköhinnat nousivat vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä 4 prosenttia. Hinnat kehittyivät samansuuntaisesti kuin tuotantokustannusten ja pääraaka-aineen hinnat, jotka nekin nousivat tarkastelujakson aikana.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Yksikköhinta EY:n markkinoilla (euroa/tonni)	3 010	3 009	3 130	3 118
Indeksi (2001=100)	*100*	*100*	*104*	*104*

10. PALKAT

(151) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana työntekijöiden keskipalkka nousi 12 prosenttia eli enemmän kuin koko yhteisön talouden keskimääräiset nimelliset yksikkötyökustannukset, jotka kasvoivat tuona aikana 6 prosenttia.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Vuotuiset työntekijäkohtaiset työvoimakustannukset (tuhatta euroa)	56	60	62	63
Indeksi (2001=100)	*100*	*107*	*110*	*112*

11. INVESTOINNIT

(152) Yhteisön tuotannonalan vuotuiset investoinnit tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ovat vuodesta 2002 alkaen koko ajan vähentyneet. Vuonna 2002 todettu investointien lisääntyminen johtuu siitä, että yksi tuottaja teki tuotantolaitos- ja laitteistoinvestointeja helpottaakseen tiettyjen toisen tuottajan tuotantolinjojen sulkemista.

▼B

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Nettoinvestoinnit (tuhatta euroa)	334 426	38 326	34 979	29 341
Indeksi (2001=100)	*100*	*115*	*105*	*88*

12. KANNATTAVUUS JA SIJOITETUN PÄÄOMAN TUOTTO

(153) Vaikka yhteisön tuotannonalan tuottavuus tarkastelujaksona vähitellen parani, se oli kuitenkin vuoden 2001 (–5,2 prosenttia) ja tutkimusajanjakson (–2,5 prosenttia) välisenä aikana negatiivinen. Sijoitetun pääoman tuotto ilmaistuna voittoprosenttina sijoitetun pääoman nettokirjanpitoarvosta noudatti suunnilleen edellä kuvattua kannattavuuden kehitystä koko tarkastelujakson ajan.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
EY:n markkinoilla etuyhteydettömille asiakkaille tapahtuneen myynnin kannattavuus (prosentteina nettomyynnistä)	–5,2 %	–1,9 %	–2,7 %	–2,5 %
Sijoitetun pääoman tuotto (voittoprosenttina sijoitetun pääoman nettokirjanpitoarvosta)	–4,6 %	–1,9 %	–2,9 %	–2,9 %

13. KASSAVIRTA JA PÄÄOMAN SAANTI

(154) Kassavirta heikkeni vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana lähinnä sellaisten erien, joihin ei liity maksutapahtumaa, kuten poistojen ja inventoidun omaisuuden liikkeiden vuoksi.

	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Kassavirta (tuhatta euroa)	44 503	42 047	49 486	32 150
Indeksi (2001=100)	*100*	*94*	*111*	*72*

(155) Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhteisön tuottajien heikko rahoitustilanne vaikeutti niiden pääoman saantia. Vaikka monet näistä yrityksistä kuuluvat suuriin yhtiöihin, niiden pääomantarpeita ei aina tyydytetä toivotussa määrin, koska yhtymien sisällä varat ohjataan yleensä kannattavimpiin yksiköihin. Pääoman saannin suhteellinen vaikeus voi olla yhteydessä 152 kappaleessa mainittuun investointien vähenemiseen.

14. TUEN MÄÄRÄ

(156) Kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrä ja hinnat, tosiasiallisen tukimarginaalin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä varsinkaan avoimilla ja näin ollen hintavaihteluille erittäin alttiilla markkinoilla, jollaiset tarkasteltavana olevan tuotteen markkinat ovat.

15. AIEMMAN TUETUN TUONNIN JA POLKUMYYNNIN VAIKUTUKSISTA ELPYMINEN

(157) Samalla kun edellä tarkastellut indikaattorit osoittavat yhteisön tuotannonalan taloudellisen ja rahoituksellisen tilanteen jonkin

▼B

verran kohentuneen vuonna 1999 käyttöön otettujen lopullisten tasoitustoimenpiteiden ja vuonna 2001 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden myötä, ne myös osoittavat yhteisön tuotannonalan tilanteen olevan edelleen vaikea ja riskialtis.

16. PÄÄTELMÄT

(158) Kuten 132–135 kappaleessa todettiin, tuonnin määrä asianomaisesta maasta kaksinkertaistui vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kulutuksen samanaikainen 7 prosentin väheneminen heijastui intialaisten viejien markkinaosuuden voimakkaana kasvuna: markkinaosuus oli vuonna 2001 2,3 prosenttia ja tutkimusajanjaksona jo 5,0 prosenttia. Samana ajanjaksona Intian vientihinnat yhteisöön pysyivät suhteellisen vakaina ja olivat noin 2 000 euroa tonnilta, eli ne alittivat huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat.

(159) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana seuraavat indikaattorit kehittyivät suotuisasti: Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste ja tuottavuus paranivat ja loppuvarastot pienenivät. Yksikköhinnat nousivat raaka-ainekustannusten mukaisesti vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, ja kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto paranivat, vaikka olivatkin tutkimusajanjaksona edelleen negatiivisia. Palkat kehittyivät myönteisesti.

(160) Seuraavat indikaattorit sitä vastoin kehittyivät epäsuotuisasti: yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni hieman, ja myös tuotanto ja tuotantokapasiteetti, myynnin määrä, työpaikkojen määrä, kokonaiskassavirta ja investoinnit vähenivät. Näin ollen yhteisön tuotannonalan eri indikaattorit ovat vuodesta 2001 alkaen kehittyneet eri tavoin: toiset myönteisesti ja toiset kielteisesti.

(161) Jos edellä kuvattuja kehityssuuntauksia verrataan niihin, jotka on kuvattu väliaikaisia ja lopullisia tasoitustoimenpiteitä koskevissa asetuksissa, saadaan edelleen vaihtelevia tuloksia. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön markkinaosuus pieneni noin 2 prosenttiyksikköä, kun se oli pienentynyt lähes 7 prosenttiyksikköä nelivuotiskaudella, joka edelsi lopullisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Toimenpiteiden voidaan siis katsoa täyttäneen yhden tavoitteistaan eli hidastaneen markkinaosuuden pienenemistä. Toisaalta yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli tutkimusajanjaksona huonompi kuin ennen lopullisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Jollei toimenpiteitä olisi kierretty tuomalla tarkasteltavana olevaa tuotetta Brasiliasta ja Israelista, tilanne olisi voinut kehittyä myönteisemmin. On syytä muistaa toimenpiteiden tehon kärsineen huomattavasti siitä, että sitoumukset eivät toimineet kunnolla, jolloin myös toimenpiteiden korjaava vaikutus yhteisön tuotannonalalle vahingolliseen tilanteeseen heikkeni, kuten 135 kappaleessa todettiin.

(162) Näin ollen tullaan siihen tulokseen, että yhteisön tuotannonalan tilanne ei ole lopullisten tasoitustoimenpiteiden ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen parantunut siinä määrin kuin olisi voitu odottaa. Yhteisön tuotannonalan tilanne on tästä syystä edelleen vaikea.

(163) Alkuperäisten toimenpiteiden kiertämisen ja sitoumusten vaikutusten lisäksi tutkimuksessa selvitettiin myös, voisivatko yhteisön tuotannonalan rahoitustilanteen pysymisen huonona selittää muut tekijät, esimerkiksi mahdollinen tehottomuus tai tuonti muista maista. Tältä osin todettiin, ettei voitu sulkea pois mahdollisuutta, että tuonti Korean tasavallasta ja kulutuksen väheneminen olisivat osasyynä asiaan. Nämä tekijät eivät kuitenkaan voi yksin selittää yhteisön tuotannonalan nykytilannetta. Viime kädessä olennaista on se, miten tilanne kehittyisi, ellei tasoitustoimenpiteitä sovellet-

▼B

taisi, ja onko vahingon toistuminen todennäköistä. Tätä asiaa tarkastellaan seuraavassa jaksossa.

(164) Toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että tuonti Yhdysvalloista, palkankorotukset yhteisön tuotannonalalla ja yhteisön kulutuksen väheneminen ovat tekijöitä, joilla on merkittävä vaikutus yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilanteeseen. On syytä muistaa (ks. 140 kappale), että Yhdysvalloista tulevan tuonnin hinnat olivat keskimäärin selvästi korkeampia kuin asianomaisesta maasta tulevan tuonnin ja myös korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat tutkimusajanjaksona. Lisäksi todettiin, että Yhdysvalloista tulevan tuonnin hinnat olivat selvästi korkeammat kuin edellä mainitut hinnat koko tarkastelujakson ajan. Tästä syystä voidaan kohtuullisella varmuudella sanoa, ettei tämä tekijä vaikuttanut kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Työntekijää kohden laskettujen palkkakustannusten tarkastelujaksolla tapahtuneen nousun (12 prosenttia) kielteiset vaikutukset yhteisön tilanteeseen korjaantuivat pitkälti tarkastelujaksolla samanaikaisesti tapahtuneen työllisyyden vähenemisen myötä, joten palkkakustannukset kasvoivat vain 3,3 prosenttia. Väitettä, jonka mukaan tällä tekijällä oli merkittävä vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, ei näin ollen voida hyväksyä. Kulutuksen vähenemisen sen sijaan on edellä todettu jo mahdollisesti vaikuttaneen yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilanteeseen. Tätä ei kuitenkaan voida pitää merkittävänä tekijänä, koska yhteisön tuotannonalan myynti etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä väheni vain 2 prosenttia kun taas kulutus väheni 7 prosenttia. Edellä F ja G jaksossa esitetyn ja edellä olevan perusteella päätellään, ettei Yhdysvalloista tulevalla tuonnilla voinut olla kielteistä vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ja että kahden muunkin edellä mainitun tekijän vaikutukset olivat vähäisiä.

H. **VAHINGON JATKUMISEN JA/TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. ALUSTAVAT HUOMIOT

(165) Kuten edellä todettiin, tasoitustoimenpiteet korjasivat yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa vain osittain. Edellä mainittiin useita syitä siihen, miksi yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen vaikea ja riskialtis. Tämän vuoksi määritettiin eri tekijöitä tutkimalla, miten yhteisön tuotannonalan tilanne kehittyisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta: paranisiko vai heikkenisikö tilanne vai pysyisikö se ennallaan.

(166) Vahingon jatkumisen ja/tai toistumisen todennäköisyyttä siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumottaisiin, arvioitiin pääasiassa yhteistyössä toimineilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saatujen tietojen perusteella. Tässä yhteydessä tarkasteltiin myös Eurostatin tilastojen perusteella määritettyjä tietoja muiden kuin yhteistyössä toimineen viejän tuontihinnoista. Huomioon otettiin myös yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien hintakehitys muilla vientimarkkinoilla, vientihinnat yhteisöön, tuotantokapasiteetti ja varastot. Lisäksi arvioitiin, miten toimenpiteiden kumoaminen todennäköisesti vaikuttaisi muun tuonnin hintoihin.

2. KOLMANSIIN MAIHIN SUUNTAUTUVAN JA YHTEISÖÖN SUUNTAUTUVAN VIENNIN MÄÄRÄN JA HINTOJEN SUHDE

(167) Tutkimuksessa havaittiin, että keskimääräinen vientihinta Intiasta EU:n ulkopuolisiin maihin oli huomattavasti alhaisempi kuin keskimääräinen vientihinta yhteisöön ja samalla myös kotimarkkinahintoja alhaisempi. Intialaisten viejien myynti EU:n ulkopuolisiin

▼B

maihin oli huomattavaa, sillä sen osuus kokonaisviennistä oli 73 prosenttia. Näin ollen arvioitiin, että jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, intialaiset viejät saattaisivat siirtää merkittäviä määriä kolmansiin maihin suuntautuvasta viennistään aiempaa houkuttelevammille yhteisön markkinoille hinnoilla, jotka olisivat – siinäkin tapauksessa, että ne nousisivat – todennäköisesti yhteisöön suuntautuvan viennin nykyhintoja alhaisemmat.

3. KÄYTTÄMÄTÖN KAPASITEETTI JA VARASTOT

(168) Yhteistyössä toimineilla intialaisilla tuottajilla oli keskimäärin huomattavasti käyttämätöntä kapasiteettia. Tutkimusajanjaksona yhteisöön suuntautuneeseen vientiin verrattuna sitä oli lähes kolminkertainen määrä. Lisäksi valmiin tuotteen keskimääräiset varastot olivat huomattavat ja vastasivat tutkimusajanjakson lopussa 16:ta prosenttia yhteisöön suuntautuneen viennin määrästä. Näin ollen kapasiteettia on niin paljon, että vientiä Euroopan yhteisöön on mahdollista lisätä merkittävästi, etenkin koska ei ole merkkejä siitä, että kolmansien maiden markkinat tai kotimarkkinat voisivat absorboida lisätuotantoa. Tässä yhteydessä on syytä huomata, että on erittäin epätodennäköistä, että Intian kotimarkkinat voisivat absorboida kaikkien neljän yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kaiken käyttämättömän kapasiteetin, koska kilpailevia tuottajia on lisäksi ainakin neljä.

4. PÄÄTELMÄT

(169) Asianomaisen maan tuottajilla on siis mahdollisuudet lisätä vientiään ja/tai suunnata vientiä muualta yhteisön markkinoille. Tutkimus osoitti vertailukelpoisten tuotetyyppien perusteella, että yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta alempaan hintaan kuin yhteisön tuotannonala (hinnan alittavuuden marginaalit olivat 2–21 prosenttia). On erittäin todennäköistä, että viejät veloittaisivat yhtä alhaisia tai jopa alhaisempia hintoja kuten kolmansissa maissa (ks. 134 kappale) kasvattaakseen markkinaosuutensa tasolle, jolla se oli ollut ennen toimenpiteiden käyttöönottoa. Kun tällaista hinnoittelupolitiikkaa sovelletaan tilanteessa, jossa asianomaisen maan viejillä on kapasiteettia toimittaa merkittäviä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisön markkinoille, se mitä todennäköisimmin voimistaisi hintojen laskevaa suuntausta markkinoilla ja vaikuttaisi kielteisesti yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen.

(170) Kuten edellä todettiin, yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen vaikea ja riskialtis. On todennäköistä, että jos tuettu tuonti asianomaisesta maasta yhteisöön lisääntyisi, se vaikuttaisi kielteisesti yhteisön tuotannonalan myyntiin, markkinaosuuteen ja myyntihintoihin, ja tämän seurauksena rahoitustilanne heikkenisi alkuperäisenä tutkimusajanjaksona vallinneelle tasolle. Näin ollen päätellään, että toimenpiteiden kumoaminen erittäin todennäköisesti heikentäisi yhteisön tuotannonalan tilannetta entisestään ja johtaisi vahingon toistumiseen entistä suurempana.

I. **YHTEISÖN ETU**

1. JOHDANTO

(171) Perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten tasoitustoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen yhteisön kokonaisedun vastaista. Yhteisön etua arvioitaessa otettiin huomioon kaikkien asianomaisten osapuolten edut.

(172) On syytä muistaa, että toimenpiteiden käyttöönottoa ei alkuperäisessä tutkimuksessa pidetty yhteisön edun vastaisena. Koska tässä

▼B

tutkimuksessa tarkastellaan tilannetta, jossa tasoitustoimenpiteet ovat jo käytössä, voidaan lisäksi arvioida, onko nykyisillä toimenpiteillä asianomaisiin osapuoliin mahdollisesti kohtuuttoman kielteinen vaikutus.

(173) Tällä perusteella selvitettiin, oliko vahinkoa aiheuttavan tuetun tuonnin todennäköistä jatkumista tai toistumista koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä arvioida, ettei toimenpiteiden voimassa pitäminen ole tässä tapauksessa yhteisön edun mukaista.

2. YHTEISÖN TUOTANNONALAN ETU

(174) Yhteisön tuotannonala on osoittautunut rakenteellisesti elinkelpoiseksi tuotannonalaksi. Tätä väitettä tukevat tuotannonalan vientimyynnin pysyminen runsaana vuodesta 2001 ja taloudellisen tilanteen myönteinen kehittyminen vuodesta 1999, jolloin tasoitustoimenpiteet otettiin käyttöön. Erityisesti se, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pieneneminen käytännössä pysähtyi tutkimusajanjaksoa edeltäneinä vuosina, poikkeaa jyrkästi ennen toimenpiteiden käyttöönottoa vallinneesta tilanteesta. Lisäksi yhteisön tuotannonalan tappiot pienenivät vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Muistettakoon myös, että toimenpiteitä kierrettiin tuomalla tarkasteltavana olevaa tuotetta Brasiliasta ja Israelista ja että sitoumukset eivät toimineet toivotulla tavalla. Muussa tapauksessa yhteisön tuotannonalan tilanne olisi voinut olla vielä suotuisampi.

(175) Voidaan kohtuudella odottaa, että yhteisön tuotannonala hyötyy voimassaolevista toimenpiteistä edelleen ja elpyminen jatkuu, ja luultavimmin sen markkinaosuus alkaa kasvaa ja kannattavuus parantua. Jos toimenpiteitä ei pidetä voimassa, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuu vielä suurempaa vahinkoa asianomaisesta maasta peräisin olevan tuetun tuonnin lisääntymisestä ja että sen nykyinen huono taloudellinen tilanne huonontuu entisestään.

3. TUOJIEN/KÄYTTÄJIEN ETU

(176) Kuten 20 kappaleessa todettiin, vain yksi tuoja, joka on myös tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjä, toimi tässä tutkimuksessa täysin yhteistyössä. Tätä tuojaa/käyttäjää koskevia tarkkoja tietoja ei voida paljastaa niiden luottamuksellisuuden vuoksi. Sen katsotaan kuitenkin voivan edustaa yhteisön muidenkin tuojien/käyttäjien tilannetta, koska sen kokonaisliikevaihto on suhteellisen suuri. Tämä tuoja ostaa polyeteenitereftalaattikalvoa useista eri lähteistä, muun muassa Intiasta ja yhteisön tuotannonalalta. Intiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen jälleenmyynnin osuus kyseisen yrityksen liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana oli yli 20 prosenttia. Sen kannattavuus oli samana aikana 5–10 prosenttia liikevaihdosta.

(177) Alkuperäisessä tutkimuksessa siis todettiin, ettei toimenpiteiden käyttöönotolla olisi huomattavaa vaikutusta tuojiin eikä käyttäjiin. Vaikka toimenpiteet olivat voimassa viisi vuotta, yhteisön tuojat/käyttäjät hankkivat tarkasteltavana olevaa tuotetta edelleen myös Intiasta. Ne eivät myöskään ilmoittaneet, että niillä olisi ollut vaikeuksia löytää muita lähteitä. On syytä muistaa myös se, mitä alkuperäisessä tutkimuksessa pääteltiin toimenpiteiden käyttöönoton mahdollisista vaikutuksista käyttäjiin: koska polyeteenitereftalaattikalvon hankintakustannukset ovat varsin vähäpätöiset sitä käyttävien tuotannonalojen kokonaiskustannusten joukossa, ei hinnannousu todennäköisesti vaikuttaisi niihin merkittävästi. Toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei tullut esiin mitään, mikä olisi osoittanut päinvastaista. Näin ollen voidaan päätellä, että tasoitus-

▼B

toimenpiteiden pitäminen voimassa ei todennäköisesti vaikuttaisi vakavasti yhteisön tuojiin/käyttäjiin.

4. ALHAISEMMAN JALOSTUSASTEEN TAVARANTOIMITTAJIEN ETU

(178) Alkuperäisessä tutkimuksessa pääteltiin, että yhteisön tuotannonalan tavarantoimittajat hyötyisivät toimenpiteiden käyttöönotosta. Kuten edellä todettiin, tutkimuksessa toimi yhteistyössä vain yksi tavarantoimittaja, ja sen osalta päätelmä pitää paikkansa: se toimittaa tavaraa lähes yksinomaan yhteisön tuottajille ja sille aiheutuisi vahinkoa, jos yhteisön tuotannonalan rahoitustilanne heikkenisi. Näin ollen toimenpiteiden voimassaolon jatkamisella katsotaan edelleen olevan tavarantoimittajien kannalta myönteinen vaikutus.

5. PÄÄTELMÄT

(179) Edellä esitetyn perusteella päätellään, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia, yhteisön etuun perustuvia syitä, jotka estäisivät nykyisten tasoitustoimenpiteiden pitämisen voimassa.

J. **TASOITUSTOIMENPITEET**

(180) Kaikille osapuolille ilmoitettiin keskeiset tosiasiat ja näkökohdat, joiden perusteella oli tarkoitus suositella nykyisten toimenpiteiden pitämistä voimassa. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

(181) Edellä selostetun perusteella ja perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan todeta, että Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuontiin sovellettavat tasoitustoimenpiteet olisi pidettävä voimassa. Nämä toimenpiteet ovat siis arvotulleja.

(182) Kuten 4 kappaleessa todettiin, voimassa olevat tasoitustullit laajennettiin koskemaan myös polyeteenitereftalaattikalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa olisi pidettävä voimassa 181 kappaleessa tarkoitetut tasoitustoimenpiteet, jotka on laajennettu koskemaan myös polyeteenitereftalaattikalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel. Toimenpiteistä, joiden soveltamisalaa laajennettiin asetuksella (EY) N:o 1976/2004 ja joita muutettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 101/2006, vapautetut brasilialaiset ja israelilaiset vientiä harjoittavat tuottajat olisi vapautettava myös tällä asetuksella käyttöön otettavista toimenpiteistä.

(183) Tässä asetuksessa vahvistettavat yrityskohtaiset tasoitustullit vastaavat tarkastelussa todettua yhteistyössä toimineiden viejien tilannetta. Näin ollen niitä sovelletaan ainoastaan näiden yritysten eli erikseen mainittujen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yrityksen (erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset mukaan luettuina) nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa, sen valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(184) Kaikki näiden yksittäisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on

▼B

toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, kuten tiedot nimenmuutokseen tai uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyvistä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksista. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta vastaavasti kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ja saattaa yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

(185) Tasoitustullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin viejiin että yrityksiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä tutkimusajanjakson aikana. Viimeksi mainituilla yrityksillä, jotka täyttävät perusasetuksen 20 artiklassa säädetyt vaatimukset, on kuitenkin mainitun artiklan nojalla mahdollisuus esittää tarkastelua koskeva pyyntö, jotta niiden tilannetta voidaan tutkia yksilöllisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli CN-koodeihin ex 3920 62 19 (Taric-koodit 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 ja 3920 62 19 94) sekä ex 3920 62 90 (Taric-koodit 3920 62 90 33 ja 3920 62 90 94) kuuluvan, Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon (PET-kalvon) tuonnissa.

▼M2

2. Seuraavien yritysten Intiassa tuottamien tuontituotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan tulleja seuraavasti:

Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Intia	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U. P.), Intia	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Intia	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Intia	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Intia	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Intia	19,1	A032
Kaikki muut yritykset	19,1	A999

([1]) Euroopan komissio, Kauppapolitiikan pääosasto, Linja B, J-79 5/17, B-1049 Bryssel.

▼B

3. Laajennetaan 2 kohdassa vahvistetut Intiasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavat lopulliset tasoitustullit koskemaan samanlaisen polyeteenitereftalaattikalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista (riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel) (Taric-koodit 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) lukuun ottamatta tuotetta, jonka tuottaja on jokin seuraavista:

Terphane Ltda BR 101, km 101, City of Cabo de Santo Agostinho, State of Pernambuco, Brasilia (Taric-lisäkoodi A569);

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42 504, POB 8380, Israel (Taric-lisäkoodi A570);

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22 885, Israel (Taric-lisäkoodi A691).

4. Ellei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.